

УДК 342.9

DOI 10.32755/sjlaw.2025.01.019

Василяченко А. І.,

ад'юнкт кафедри адміністративного, цивільного,
господарського права та
процесу юридичного факультету,
Пенітенціарна академія України,
м. Чернігів, Україна
ORCID:0009-0007-8334-9513;

Рибалка Н. О.,

доктор юридичних наук, доцент,
м. Чернігів, Україна
ORCID: 0009-0003-3391-5709

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОСВІДУ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО- ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

У статті на основі порівняльного аналізу досліджено позитивний та негативний досвід різних аспектів розвитку пенітенціарних систем розвинених держав світу, таких як Німеччина та Франція, з метою виявлення відмінностей у сфері недопущення адміністративних правопорушень серед персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України. Проаналізовано можливість використання прогресивних надбань європейських країн для реформування та підвищення авторитету української пенітенціарної системи.

Ключові слова: адміністративні правопорушення, пенітенціарна система, Державна кримінально-виконавча служба України, європейська інтеграція.

Постановка проблеми. У контексті інтеграції України в європейський простір стає актуальним удосконалення національної правової системи, зокрема і діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України.

Одним з найважливіших завдань нашої країни на сучасному політичному і соціально-економічному етапі є побудова дієвої та ефективної системи Державної кримінально-виконавчої служби України. Дослідження досвіду інших країн у сфері запобігання адміністративним правопорушенням серед пенітенціарного персоналу можуть надати додаткові інструменти та методики для вдосконалення національних систем. Інтегра-

ція кращих практик Німеччини і Франції може стати основою для реформування пенітенціарної системи України. Важливо створити комплексну систему, яка враховує як професійну підготовку, так і контроль, моніторинг та соціально-психологічну підтримку персоналу. Це допоможе забезпечити високу ефективність запобігання адміністративним правопорушенням і підвищить загальний рівень безпеки та гуманізації умов утримання в'язнів.

У зв'язку з цим на сьогодні особливо важливим є проведення аналізу досвіду функціонування та подальшого розвитку пенітенціарних систем розвинених держав світу, таких як Німеччина та Франція. Основна мета цього аналізу полягає у виявленні відмінностей та схожості у сфері запобігання адміністративним правопорушенням у системі Державної кримінально-виконавчої служби України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні та практичні аспекти використання досвіду пенітенціарних систем зарубіжних країн при реформуванні Державної кримінально-виконавчої служби України неодноразово, в різних аспектах, досліджувалися такими науковцями, як: О. А. Банчук, Є. Ю. Бараш, В. С. Батир-Горєєва, О. В. Бец, І. Г. Богатирьов, О. Г. Боднарчук, М. Г. Вербенський, А. О. Галай, С. К. Гречанюк, Л. Ф. Гула, А. П. Гель, О. Грязнова, Г. В. Войтов, С. О. Демченко, Т. А. Денисова, О. М. Джу́жа, В. М. Дрьомін, В. Л. Дубік, О. О. Єрмак, С. В. Зливко, Н. Г. Калашнік, Л. В. Кнодель, О. Г. Колб, О. І. Зубков, Я. О. Ліховіцький, О. В. Лисодєд, О. С. Міхлін, В. Ф. Пузирний, О. В. Сокальська, В. Стерн, А. Х. Степанюк, М. О. Стручков, О. Г. Ткаченко, В. М. Трубніков, О. С. Христюк, О. В. Фазикош, Д. В. Ягунов, І. С. Яковець та іншими. Але комплексних досліджень досвіду діяльності пенітенціарних систем у зарубіжних країнах, зокрема досвіду таких провідних країн Європи, як Німеччина та Франція, і саме під кутом запобігання адміністративним правопорушенням у системі Державної кримінально-виконавчої служби України, обмаль. Здебільшого ці напрацювання присвячені лише висвітленню окремих проблемних аспектів функціонування пенітенціарних систем України.

Мета статті. Метою дослідження є вивчення позитивного досвіду діяльності пенітенціарних систем провідних країн Європи, таких як Німеччина та Франція, із запобігання адміністративним правопорушенням у системі, узагальнення його позитивних елементів та розроблення, на його основі, основних шляхів з реформування Державної кримінально-виконавчої служби України. Для досягнення поставленої мети було здійснено такі завдання: досліджено та узагальнено позитивний досвід діяльності пенітенціарних систем провідних країн Європи, таких як Німеччина та Франція, із запобігання адміністративним правопорушенням у системі; сформульовано пропозиції щодо реформування Державної кримінально-виконавчої служби України з використанням запозиченого позитивного європейського досвіду у сфері запобігання адміністративним правопорушенням у пенітенціарній системі країни.

Виклад основного матеріалу. Досвід європейських держав становить особливий інтерес щодо дослідження набутих цими країнами ноу-хау і прикладів успішних реформ, які можуть бути запозичені Україною у процесі європейської інтеграції Державної кримінально-виконавчої служби України щодо адміністративних правопорушень персоналу.

У більшості країн Європи, які належать до континентальної правової сім'ї, справи про адміністративні правопорушення належать до сфери кримінального права, тобто такі порушення вважаються різновидом злочинів.

У Німецькому кримінальному кодексі (§ 12) передбачено поділ злочинних діянь на злочин (Verbrechen) та проступок (Vergehen). За такою класифікацією основним критерієм виступає формальна ознака – мінімальний розмір покарання: злочином вважається діяння, за яке може бути призначене покарання у вигляді позбавлення волі терміном від одного року, а проступком – діяння, за яке передбачено покарання коротшим строком або грошовим штрафом. При цьому для цієї класифікації не мають значення обставини, що пом'якшують чи обтяжують відповідальність [1].

У німецькому законодавстві, якщо діяння містить ознаки як проступку, так і злочину, перевага у застосуванні надається кримінальному закону [2, с. 179].

У правовій системі Франції наявна чітка диференціація адміністративно-деліктного законодавства та кримінального права, що полягає в неможливості застосування до адміністративних правопорушень і відповідних правовідносин загальних положень кримінальних норм [3]. Конкретніше, відповідальність та покарання за злочини й проступки регулюються Кримінальним кодексом, тоді як режим відповідальності за адміністративні правопорушення визначається окремими постановами уряду, згідно зі статтею 111-2 Кримінального кодексу Франції.

У Франції законодавчо встановлено поділ злочинних діянь за їх тяжкістю на такі три категорії: злочини (*crimes*), проступки (*délits*) та порушення (*contraventions*) (ст. 111-1 Кримінального кодексу). При цьому лише злочини та проступки становлять посягання на суспільні цінності, тоді як порушення – це діяння, що порушують дисципліну у суспільному житті. Відповідно до ст. 131-13 Кримінального кодексу до порушень належать правопорушення, за які може бути призначено штраф до 3 000 євро [4].

В Україні адміністративні проступки з боку персоналу ДКВС України належать до загальної категорії адміністративних правопорушень.

Проте можна виділити окрему групу адміністративних правопорушень, пов'язаних саме зі специфікою діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України, – незаконна передача заборонених предметів особам, яких тримають у слідчих ізоляторах, установах виконання покарань (ст. 188 КУпАП). Оскільки одним із найпоширеніших способів проникнення заборонених речей до місць позбавлення волі є їх передача ув'язненим співробітниками, то суспільна небезпека таких проступків полягає не лише в посяганні на діяльність цих установ, а й у зниженні ефективності застосування заходів виправлення до засуджених. Крім того, це створює умови для порушень режиму відбування покарання засудженими та навіть вчинення ними злочинів. Отже, такі дії персоналу негативно впливають

не лише на роботу установ, а й перешкоджають реалізації їх основних функцій [5, с. 6].

Відповідальність за це несуть не всі працівники, а лише ті, хто працює за трудовим договором [6]. Особи рядового та начальницького складу за аналогічні дії вже притягуються до відповідальності за Дисциплінарним статутом органів внутрішніх справ.

До чинників, що сприяють скоєнню професійних адміністративних правопорушень персоналом ДКВС України, можна віднести:

- прагнення засуджених, зокрема лідерів та осіб зі значним впливом, маніпулювати персоналом закладу з метою виконання власних завдань і зміцнення власної позиції;
- схильність окремих осіб до зловживання своїм становищем шляхом отримання неправомірних вигод;
- низький рівень доходів основного персоналу;
- низькі моральні якості окремих керівників, що скоюють корупційні діяння та заохочують це в підлеглих;
- наділення керівників дискреційними повноваженнями, що можуть бути використані неналежним чином;
- помилки під час відбору та розстановці кадрів [7, с. 119].

Обговорюючи запобігання проникненню заборонених предметів до установ Державної кримінально-виконавчої служби України, можна виділити три рівні запобіжної діяльності. Перший – загальносоціальне запобігання, що охоплює загальний рівень; другий – спеціально-кримінологічне запобігання, яке є спеціалізованим рівнем; третій – індивідуальне запобігання, що стосується конкретних випадків. Така диференціація рівнів запобіжної діяльності характерна для всіх адміністративних правопорушень, що мають місце в пенітенціарній системі [8, с. 184].

Загальносоціальні заходи опосередковано зменшують ймовірність правопорушень у системі органів та установ Державної кримінально-виконавчої служби України. У цьому контексті особливу роль відіграють великомасштабні загальнодержавні ініціативи, такі як належне фінансове забезпечення ДКВС України, соціально-правовий захист та підготовка персоналу пенітенціарної системи, оптимізація законодавства у сфері виконання покарань тощо [9, с. 102].

У Німеччині питання запобігання адміністративним правопорушенням серед пенітенціарного персоналу регулюються, зокрема, Законом про службу в'язничних установ (Strafvollzugsgesetz) та Законом про дисциплінарну відповідальність службовців (Disziplinargesetz). Ці нормативні акти встановлюють чіткі правила та процедури контролю за діяльністю персоналу, а також механізми відповідальності за порушення службових обов'язків.

До основних проблем пенітенціарної системи Німеччини, як і в Україні, належать значний брак кадрів, низька престижність професії та відносно невисока заробітна плата персоналу. Проте на відміну від України в Німеччині працівники системи звертають увагу передусім на необхідність підвищення обізнаності громадськості про свою діяльність, впроваджуючи так званий «соціальний маркетинг», метою якого є підвищення престижу професії через краще розуміння її ролі суспільством.

У Німеччині налагоджена ефективна система оплати праці персоналу пенітенціарних установ, яка дозволяє уникнути ймовірних зловживань і справедливо оплачувати надгодинну працю, що є одним з методів запобігання правопорушенням серед особового складу.

До відповідальності за адміністративні правопорушення персонал пенітенціарних установ притягується на загальних підставах.

У Німеччині велика увага приділяється професійній підготовці та підвищенню кваліфікації пенітенціарного персоналу. Спеціальні навчальні програми розробляються з урахуванням останніх наукових досліджень і практичних потреб. Регулярні курси та тренінги допомагають працівникам удосконалювати свої навички та знання щодо роботи з в'язнями та запобігають правопорушенням.

Німецька система надає велике значення соціально-психологічній підтримці персоналу пенітенціарних установ. Це охоплює як регулярні консультації психологів, так і програми з управління стресом та запобігання професійному вигоранню. Такий підхід допомагає знизити ризик конфліктів і порушень серед працівників.

У Німеччині функціонує система внутрішнього та зовнішнього контролю за діяльністю пенітенціарних установ. Внутрішній контроль здійснюється спеціальною службою внутрішнього аудиту, яка регулярно проводить перевірки та розслідування. Зовнішній контроль забезпечується незалежними органами, такими як омбудсмен і громадські комісії, які мають право відвідувати виправні заклади та оцінювати умови утримання й діяльність персоналу, що теж запобігає правопорушенням серед персоналу пенітенціарних установ.

Німецький досвід демонструє високу ефективність у запобіганні правопорушенням серед персоналу пенітенціарних установ. Зокрема, завдяки комплексному підходу, який охоплює як професійну підготовку, так і контроль і підтримку працівників. Однак викликами залишаються питання адаптації нових методик та постійне вдосконалення системи.

Франція, відповідно, також має власну систему нормативно-правового регулювання діяльності пенітенціарного персоналу, яка містить Кодекс пенітенціарної служби (*Code de procédure pénale*) та Закон про етику державної служби (*Loi relative à la déontologie et aux droits et obligations des fonctionnaires*) [10]. Ці акти визначають основні принципи етичної поведінки та процедури розслідування адміністративних правопорушень.

Французька система також досягла значних успіхів у сфері запобігання адміністративним правопорушенням, зокрема завдяки розвиненій системі навчання та контролю. Однак певні виклики, такі як підвищення ефективності моніторингу і вдосконалення соціально-психологічної підтримки, залишаються актуальними.

У пенітенціарній системі Франції передбачається обов'язкове навчання для всіх працівників установ. Це охоплює як базову підготовку для нових співробітників, так і регулярні курси підвищення кваліфікації для досвідчених працівників. Для всієї кримінально-виконавчої системи навчання забезпечує єдиний навчальний заклад, яким є Національна адміністративна пенітенціарна школа. Особлива увага приділяється питанням етики та професійної поведінки, що дозволяє знизити ризик правопорушень.

У навчанні пенітенціарних кадрів передбачено чергування теоретичного курсу з практичними заняттями, що сприяє підвищенню якості підготовки та забезпечує практично орієнтований підхід, відповідний європейським пенітенціарним стандартам, а в подальшому у запобігає правопорушенням серед персоналу.

Франція також активно розвиває системи соціально-психологічної підтримки для працівників виправних закладів. Психологічні консультації, тренінги з управління стресом та програми підтримки працівників є невід'ємною частиною французької пенітенціарної системи. Це сприяє створенню здорового робочого середовища і зменшенню ймовірності правопорушень серед персоналу.

Французька система контролю також містить внутрішні та зовнішні механізми. Внутрішній контроль здійснюється керівництвом пенітенціарних установ і спеціальними підрозділами, відповідальними за дотримання етики. Зовнішній контроль забезпечується через регулярні інспекції та аудити, проведені незалежними органами, включно з парламентськими комісіями і правозахисними організаціями.

Україна може скористатися досвідом Німеччини у сфері професійної підготовки та підвищення кваліфікації пенітенціарного персоналу. Важливо запровадити регулярні навчальні програми, орієнтовані на сучасні методики роботи з в'язнями та запобігання адміністративним правопорушенням. Це може охоплювати як базове навчання для нових працівників, так і курси підвищення кваліфікації для досвідчених співробітників.

Окрім того, варто запровадити систему внутрішнього та зовнішнього контролю, подібну до тієї, що функціонує в Німеччині. Внутрішній аудит і регулярні перевірки дозволять оперативно виявляти та реагувати на порушення, а незалежні органи контролю забезпечать об'єктивність оцінки діяльності пенітенціарних установ.

Французький досвід у сфері етичної підготовки та соціально-психологічної підтримки персоналу може бути корисним для України. Запровадження обов'язкових тренінгів з етики та професійної поведінки допоможе знизити ризик адміністративних правопорушень. Крім того, програми психологічної під-

тримки й управління стресом сприятимуть створенню здорового робочого середовища та покращенню загальної атмосфери у виправних закладах.

Спеціально-кримінологічні заходи напряму обмежують виникнення правопорушень у системі органів та установ ДКВС України і застосовуються безпосередньо персоналом. До них можна віднести проведення модернізації інженерно-технічного оснащення пенітенціарних установ та ефективну організацію оперативно-розшукової діяльності в цих установах.

Німеччина активно використовує системи відеоспостереження у своїх виправних закладах. Камери встановлюються у ключових місцях, таких як коридори, загальні приміщення та зовнішні периметри. Це забезпечує високий рівень безпеки і допомагає попередити можливі правопорушення.

Електронні системи контролю доступу є ще одним важливим компонентом сучасних пенітенціарних установ. Вони дозволяють забезпечити контроль за переміщенням персоналу та в'язнів у межах виправних закладів, що знижує ризик несанкціонованого доступу до заборонених зон. У Німеччині такі системи широко використовуються у виправних закладах. Персонал використовує електронні картки для доступу до різних приміщень, що дозволяє вести точний облік переміщень і швидко виявляти порушення.

Франція також інтегрувала відеоспостереження у свої пенітенціарні установи. Французький підхід містить не лише встановлення камер, але й використання аналітичного програмного забезпечення, яке дозволяє автоматично виявляти підозрілі дії та повідомляти про них відповідним службам.

Франція, як і Німеччина, застосовує електронні системи контролю доступу у своїх пенітенціарних установах. Особлива увага приділяється інтеграції цих систем з іншими безпековими технологіями, такими як відеоспостереження та системи сигналізації, що забезпечує комплексний підхід до безпеки.

У німецьких тюрмах, як і в установах виконання покарань Франції, немає спеціальних оперативних підрозділів, властивих Україні, оскільки всі функції щодо профілактики та припинення правопорушень виконують поліцейські. Про те в разі, якщо

один із співробітників запідозрив іншого у здійсненні будь-якого проступку, а особливо проступку, пов'язаного з надходженням заборонених предметів на територію пенітенціарної установи, він зобов'язаний попередити керівництво про свої підозри [9, с. 126].

Однак можна стверджувати, що найефективнішими заходами з попередження проникнення заборонених предметів до установ ДКВС України є індивідуальні заходи, спрямовані на конкретних осіб або групи, адже вони є цілеспрямованими і дозволяють ефективно попередити пронесення заборонених речей. Якщо йдеться про персонал, застосовуються такі заходи:

- збір інформації про осіб, які можуть допомогти в такому проникненні [9, с. 132];
- проведення профілактичних бесід з працівниками та особами, що перебувають в установі, з нагадуванням про відповідальність;
- належне проведення оглядів осіб, які входять на територію установ ДКВС України.

Технічне забезпечення відіграє чималу роль у цьому питанні. Доречно врахувати досвід Німеччини та Франції у цій царині. Зокрема, доцільним є оснащення радіолокаційними сканерами всіх контрольно-пропускних пунктів для швидкого безконтактного огляду осіб радіохвильовою технікою. Це дозволить оперативно виявляти заборонені предмети.

Враховуючи успішний досвід зарубіжних країн, зокрема Франції та Німеччини, можна виділити кілька ключових аспектів, які можуть бути використані для покращення системи запобігання адміністративним правопорушенням серед персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України:

- регулярне проведення внутрішніх аудитів і перевірок дозволяє своєчасно виявляти та усувати порушення. Внутрішні аудити повинні бути незалежними та об'єктивними, з чітким дотриманням встановлених стандартів і процедур;
- важливо забезпечити залучення незалежних організацій для проведення зовнішнього аудиту та моніторингу діяльності кримінально-виконавчих служб. Це можуть бути як державні контролюючі органи, так і громадські організації, що спеціалізуються на правозахисній діяльності;

– розроблення і впровадження спеціальних навчальних програм для працівників кримінально-виконавчої служби, які містять курси з етики, права, управління стресом та інших аспектів, що сприяють підвищенню професійного рівня і відповідальності працівників;

– забезпечення постійного підвищення кваліфікації працівників через участь у семінарах, тренінгах, курсах підвищення кваліфікації. Це дозволяє працівникам постійно оновлювати свої знання та навички, що є необхідним для ефективного виконання їх обов'язків;

– впровадження етичних кодексів, які визначають основні моральні та етичні принципи діяльності працівників кримінально-виконавчої служби. Етичні кодекси повинні бути обов'язковими для всіх працівників і передбачати конкретні заходи відповідальності за їх порушення;

– проведення систематичної роботи з виховання високих моральних і етичних цінностей серед працівників. Це може містити лекції, семінари, дискусії та інші форми просвітницької роботи;

– встановлення систем відеоспостереження у приміщеннях кримінально-виконавчих установ дозволяє забезпечити прозорість та контроль за діяльністю працівників. Це також сприяє підвищенню безпеки як працівників, так і ув'язнених;

– використання електронних систем обліку та звітності для фіксації і аналізу всіх дій та операцій, що здійснюються в установах. Це дозволяє оперативно виявляти і реагувати на будь-які порушення;

– створення спеціальних психологічних служб для надання підтримки працівникам кримінально-виконавчої служби. Психологічна підтримка допомагає працівникам справлятися зі стресом, знижувати ризик професійного вигорання та запобігати адміністративним правопорушенням;

– впровадження програм з управління стресом, які містять тренінги, консультації, індивідуальні та групові заняття з психологами. Це сприяє покращенню психоемоційного стану працівників та їх здатності ефективно виконувати свої обов'язки.

Висновки. На підставі вищевикладеного можна зробити висновок, що український уряд повинен дотримуватися всіх зобов'язань, які накладають впливові європейські організації,

і працювати над виконанням пенітенціарних стандартів, щоб продовжувати європейську інтеграцію.

Запобігання адміністративним правопорушенням серед персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України потребує комплексного підходу, який містить суворий контроль і моніторинг, постійне підвищення кваліфікації, формування високих етичних стандартів, використання сучасних інформаційних технологій та забезпечення психологічної підтримки. Досвід зарубіжних країн, таких як Франція та Німеччина, показує, що ефективно запобігання правопорушенням можливе лише за умов системного підходу і залучення всіх зацікавлених сторін. Україна має всі можливості для впровадження подібних практик та досягнення високих стандартів у діяльності кримінально-виконавчих служб.

Для подальшого вдосконалення системи запобігання адміністративним правопорушенням в Україні необхідно продовжувати вивчення досвіду інших країн і розробляти власні інноваційні підходи. Це охоплює проведення наукових досліджень, розроблення рекомендацій і впровадження пілотних проєктів. Особлива увага повинна бути приділена питанням підвищення прозорості та підзвітності діяльності кримінально-виконавчих служб, а також залученню громадськості до контролю за їх діяльністю.

Список використаних джерел

1. Strafgesetzbuch (StGB). URL: <http://bit.ly/1KEzVf8> (дата звернення: 20.12.2024).
2. Фазикоз О. В. Зарубіжний досвід провадження у справах про адміністративні правопорушення. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2015. Вип. 3–2. Том 2. С. 178–182.
3. Банчук О. А. Законодавство про адміністративні делікти європейських держав: загальна характеристика. *Адміністративне право і процес*. 2015. № 1 (11). С. 96–110.
4. Code pénal (France). URL: <http://bit.ly/2xaZx3i> (дата звернення: 20.12.2024).
5. Ткаченко О. Г. Адміністративна відповідальність, пов'язана з порушенням режиму утримання в установах виконання покарань : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 ; Нац. ун-т держ. податк. служби України. Ірпінь, 2012. 230 с.

6. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 р. № 8073-Х. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення: 20.12.2024).

7. Лисенко В. О. Кримінологічна характеристика та запобігання корупційним проявам у Державній кримінально-виконавчій службі України. *Право і суспільство*. 2013. № 1. С. 117–122.

8. Якименко Л. Г. Загальносоціальні заходи перекриття каналів потрапляння заборонених предметів, речей та речовин в установи виконання покарань та слідчі ізолятори Державної пенітенціарної служби України. *Право і суспільство*. 2014. № 2. С. 183–188. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2014_2_33 (дата звернення: 20.12.2024).

9. Шаблистий В. В., Якименко Л. Г. Запобігання проникненню заборонених предметів до установ виконання покарань : монографія / за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В. В. Шаблистою ; Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ. Дніпро : Ліра ЛТД, 2017. 168 с.

10. Code de dcontologic de service public penitc. URL: <https://www.sens-du-service-public.fr/communiqués> (дата звернення: 20.12.2024).

Vasilyachenko A.,

Postgraduate of the Department of Administrative, Civil, Commercial Law and of the Faculty of Law, Penitentiary Academy of Ukraine, Chernihiv, Ukraine
ORCID: 0009-0007-8334-9513;

Rybalka N.,

Doctor of Sciences of Law, Associate Professor, Chernihiv, Ukraine
ORCID: 0009-0003-3391-5709

COMPARATIVE CHARACTERISTICS OF THE FOREIGN COUNTRIES EXPERIENCE ON PREVENTING ADMINISTRATIVE OFFENSES IN THE SYSTEM OF THE STATE CRIMINAL AND EXECUTIVE SERVICE OF UKRAINE

The article uses a comparative analysis to examine the positive and negative experience of various aspects of the functioning and further development of the penitentiary systems of developed countries, such as Germany and France, with a view to identifying the differences and similarities in the prevention of administrative offenses in the system of the State Criminal and Executive Service. The article characterizes various approaches and strategies for effective control and prevention of violations in this direction. The author assesses the possibility of using certain progressive achievements of the penitentiary systems of European countries, best practices and international standards in the activities of

the State Criminal and Executive Service of Ukraine on the way to the system reforming, increasing its authority and humanization.

The article also examines the possibility of using the progressive experience of European countries, best practices and international standards to reform the Ukrainian penitentiary system, prevent administrative offenses, strengthen its authority and humanize it. The progressive foreign experience was analyzed, and it is possible to draw a conclusion and outline progressive ways to modernize and improve the system of the State Criminal and Executive Service in Ukraine, as well as to prevent administrative offenses in the system. The results of the study may be useful for the scientific community interested in criminal justice and law and order issues, as well as for the development of an effective strategy for preventing offenses in the criminal and executive system of Ukraine.

Key words: *administrative offenses, offense, penitentiary systems, state criminal and executive service of Ukraine, European integration, modernization of legislation, improvement of practical implementation of norms, international cooperation, increase of efficiency and humanization of execution of sentences, development of a modern legal system, implementation of best practices and international standards.*

References

1. Strafgesetzbuch (StGB), available at: <http://bit.ly/1KEzVf8> (accessed 20 December 2024).
2. Fazikosh, O. V. (2015), "Foreign experience in proceedings on administrative offenses", *Scientific Bulletin of Kherson State University. Series "Legal Sciences"*, Issue 3–2, Vol. 2, pp. 178–182.
3. Banchuk, O. A. (2015), "Legislation on Administrative Torts of European States: General Characteristics", *Administrative law and procedure*, No. 1 (11), pp. 96–110.
4. Code penal (France), available at: <http://bit.ly/2xaZx3i> (accessed 20 December 2024).
5. Tkachenko, O. H. (2012), Administrative liability related to violations of the detention regime in penal institutions, Irpin.
6. Code of Ukraine on Administrative Offenses of December 7, 1984, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (accessed 20 December 2024).
7. Lysenko, V. O. (2013), "Criminological characteristics and prevention of corruption in the state criminal-executive service", *Law and Society*, No. 1, pp. 117–122.
8. Yakymenko, L. H. (2014), "General social measures to block channels of prohibited items, objects, and substances entering penal institutions and pre-trial detention centers of the State Penitentiary Service of Ukraine", *Law and Society*, No. 2, pp. 183–188.
9. Shablysty, V. V., Yakymenko L. H. (2017), Prevention of the Penetration of Prohibited Items into Penal Institutions: monograph, Lira LTD, Dnipro.
10. Code de dcontologic de service public penite, available at: <https://www.sens-du-service-public.fr/communiqués> (accessed 20 December 2024).